

मञ्जुगं, स्त्री, (मञ्जुगं । पृथोदरादित्वात् साधुः ।) अङ्गानाम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 मञ्, इ ङ उच्चायद्यत्तौभाःसु । इति कवि-
 कल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-पृथो अच्चायाश्च
 सक०-दीप्तौ उच्चीभावे च अक०-सेट् ।) इ
 मञ्चते । इ मञ्चते । उच्चाय उच्चीभावः ।
 इति दुर्गादासः ॥
 मञ्, इ च कल्कने । इन्ने । शाब्दे । इति कवि-
 कल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-इन्ने शाब्दे च ।
 अक०-कल्कने-सक०-सेट् ।) कल्कनमिति कल्कं
 करोतीति औ रूपं चूर्णीकरणमित्यर्थः । इ
 मञ्चते तच्छुलं शिला चकारात् मञ्च इ । इति
 दुर्गादासः ॥
 मञ्चिञ्चिका, स्त्री, (मं श्चुं चञ्चनीवेति । चञ्च +
 खुल् । टाप् । अत इत्वम् । वस्तुतस्तु रूपेण्यं
 शब्दः ।) प्रशस्तम् । इत्यमरः । १।४।२७ ॥ (यथा,
 प्रशस्तो ब्राह्मणो ब्राह्मणमचञ्चिका । "प्रशंसा-
 वचनेश्च । २ । १ । ६६ । इति समासः ।)
 मञ्चः, पुं, (मादति खलितेनेति । मञ् + क्तिप् ।
 तथा चन् श्चेति । शी + डः ।) मत्स्यः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 मञ्चकत्, स्त्री, (मञ्चानं करोतीति । क् + क्तिप् ।
 तुगागमञ्च ।) अस्थि । इति हेमचन्द्रः ॥
 मञ्चनं, स्त्री, (मञ्च + ल्युट् ।) खानम् । इति
 जटाधरः ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३।४७ ।
 जाड्वीमञ्चनप्रीतिं न जानन्ति मरुस्थिताः ॥")
 मञ्जा । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 मञ्चवसुद्वयं, स्त्री, (मञ्जा वसुद्वय उत्पत्ति-
 स्थानं यस्य ।) शुक्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 मञ्जा, [न्] पुं, (मञ्जति अस्थिज्विति । मञ्च +
 "अन् उचन् पूषन् व्रीहन् कोदन् खेहन् खड्गं
 मञ्जित्वादि ।" उणा० । १।२५० । इति कानिन्
 निपात्यते च ।) वृक्षादेरुत्तमस्थिरभागः । सार
 इति ख्यातः । इत्यमरभरतौ ॥ फलमञ्चगुण्यो
 यथा,—
 "यस्य यस्य फलस्येह वीर्यं भवति यादृशम् ।
 तस्य तस्यैव वीर्येण मञ्चानमभिनिर्दिशेत् ॥"
 इति राजवल्लभः ॥
 अस्थिमध्यस्थश्चेह विशेषः । तत्पर्यायः । कौशिकः
 २ शुक्रकरः ३ अस्थिखेहः ४ अस्थिवन्धवः ५ ।
 इति हेमचन्द्रः । ६।१६ ॥ अस्थिसारः ६ तेजः ७
 जीवम् = अस्थिजम् ८ जीवगम् १० देहसारः
 ११ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अथ मञ्चस्वरूप-
 माह ।
 "अस्थि यत् खामिना पक्वं तस्य सारो द्रवो
 घनः ।
 यः खेदवत् पृथग्भूतः स मञ्चेत्यभिधीयते ॥"
 अथ मञ्चस्थानमाह ।
 "स्थूलास्थिषु विशेषेण मञ्जा त्वभ्यन्तरे स्थितः ॥"
 इति भावप्रकाशः ॥
 अस्य गुणाः ।
 "वयश्चक्ररसश्चामेदोमञ्चविवर्द्धनः ।

मञ्जा विशेषतोऽस्याश्च बलकत् खेहने हितः ॥
 इति चरकः ॥
 मञ्जाशब्द आबन्तोऽपि । यथा । शृणातवी-
 द्भृजकाशिशुसिद्धेः पियालमञ्जासहितैस्त्रितित
 सुसुतः ॥ इयमेवाह त्रिकाण्डे भागुरिः ॥
 "लज्जावद्राजवन्मञ्जा मांससारास्थिसारयोः ।"
 इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 मञ्जा, स्त्री, (मञ्जतीति । मञ्च + अच् ।
 अजादित्वात् टाप् ।) अस्थिसारः । इत्यमर-
 टीकायां भरतः ॥ अस्य गुणाः । वातनाशि-
 त्वम् । बलपित्तकफप्रदत्वम् । मांसतुल्यगन्धरूप-
 त्वम् । कुम्भीरमहिषमञ्जागुणाः । मधुरत्वम् ।
 हृहणत्वम् । वल्यत्वम् । मञ्चसत्त्वगुण्यो यथा ।
 शैत्यम् । उष्णत्वम् । इति राजवल्लभः ॥
 मञ्जाजः, पुं, (मञ्जाया जायते इति । जन् +
 डः ।) भूमिजगुग्गुलुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 मञ्जारसः, पुं, (मञ्जाया रसः ।) शुक्रम् । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 मञ्जासारं, स्त्री, (मञ्जायां सारो यस्य ।) चाती-
 फलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 मञ्जूषा, स्त्री, (मञ्जन्ति द्रव्याण्यत्र । मञ्च +
 ऊघन् । टाप् निपा० ।) मञ्जूषा । इत्यमर-
 टीकायां रायसुकुटः ॥
 मञ्चः, पुं, (मञ्चति । उच्चीभवतीति । मञ्च +
 घञ् ।) खड्गः । इत्यमरः । २ । ७ । १३० ॥
 कर्णवंशः । माचा इति भाषा ॥ इति हारा-
 वली ॥ उच्चमखपविशेषः । यथा,—
 "दोलायमानं गोविन्दं मञ्चस्यं मधुखद्वनम् ।
 रथस्यं वामनं दृष्ट्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥"
 इति पुराणम् ॥
 मञ्चकः, पुं, (मञ्च + स्वार्थे कन् ।) खड्गः । इति
 हेमचन्द्रः । ६ । ५३ ॥ (यथा, कथासरित्-
 सागरे । २७।६१ ।
 "वारिधानी तु कुम्भश्च मार्जनी मञ्चकस्तथा ।
 अहश्च मत्पतिश्चेति युग्मन्नितयमेव नौ ॥"
 इत्युक्तौयः । उच्चमखपः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥
 मञ्चकाश्रयः, पुं, (मञ्चकः खट्वादिराश्रयो यस्य ।)
 मनुकुजः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 मञ्चमखपः, पुं, (मञ्चो मखप इव ।) शस्य-
 रक्षाथेकुटिरम् । टं इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
 कुम्भः । इति हारावली ॥
 मञ्जरं, स्त्री, (मञ्जयति दीप्यते इति । मञ्च +
 अरप्रत्ययः ।) सुक्ता । तिलकट्टयः । वल्ली ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 मञ्जरिः, स्त्री, वल्लरिः । इत्यमरः । २ । ४ । १३ ॥
 वल्लते वृणोति तत्र वल्लरिः वल्लमि वल्ल इ
 स्तुतौ नान्नीति अरिः । मञ्जु मगोत्रतां रातीति
 मञ्जरिः पूर्वेण हिः मनीषादित्वाङ्कारस्य
 अकारः पाञ्चोयादीति ईपि मञ्जरी वल्लरी
 च । वल्लरिमञ्जरिर्द्वयोरिति शब्दिकः । वल्लि-
 मुञ्जिश्च ।

"मञ्जरिमञ्जरी मञ्जिमञ्जरं त्रिषु वल्लरी ।
 वल्लरं त्रिषु वल्लिश्च वल्लरिः पत्रनालिका ॥"
 इति 'हड्डुचन्द्रः ॥
 लतामानेऽपि वल्लरिः । अतो बाहुवल्लरीति
 प्रयोग इति सुकुटादयः ॥ वल्लरीमञ्ज्योर्भेद-
 मप्याहुः । यथा अभिनवनिर्गता आयाता सुकु-
 मारा वल्लसुमा अङ्गसुमा च मञ्जरिः । यथा
 चूतमञ्जरिः कदलीमञ्जरिः । वल्लरिः पुनश्चिर-
 भूतापि । यथा तालमञ्जरिः गुवाकवल्लरिरिति
 इयमेव नवे चिरन्तनेऽपीति ज्ञाप्याङ्गौ । इति
 भरतः ॥
 मञ्जरी, स्त्री, (मञ्जरिः । कृदिकारादिति पन्ने
 डीष् ।) सुक्ता । तिलकट्टयः । लता । इति
 शब्दरत्नावली ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
 १ । २०७ ।
 "निर्गते मञ्जरीकुञ्जादपश्यत् पुरतस्ततः ।
 कथं नीलनिचोलिन्धौ स केचिच्चावलीचने ॥")
 मञ्जरिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा,
 आर्थासप्तशत्याम् । ५३३ ।
 "वापीकच्छे वासः कण्ठकटयः सजाभरा
 भमराः ।
 केतकविटप किमेतेर्ननु वारय मञ्जरीगन्धम् ॥")
 तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 मञ्जरीनन्दः, पुं, (मञ्जरीं मञ्जयैवस्थावात्मपि
 नन्दः ।) वेतसट्टयः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 मञ्जा, स्त्री, (मञ्जि + पचाद्यच् । टाप् ।) ङागी ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ मञ्जरी । इति हेमचन्द्रः ।
 ११ । २२ ॥
 मञ्जिः, पुं, (मञ्जि + इन् ।) मञ्जरी । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥
 मञ्जिका, स्त्री, (मञ्जयतीति । मञ्च + खुल् ।
 टाप् । अत इत्वम् ।) वैश्या । इति हारावली ॥
 मञ्जिफला, स्त्री, (मञ्जिमञ्जरी फलेऽस्याः ।)
 कदली । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 मञ्जिष्ठा, स्त्री, (अतिप्रशयेनेयं मञ्जिमती । मञ्जि-
 मती + इष्ठः । मनुषो लोपः स्त्रियां टाप् ।)
 खनामखातरक्तवर्णलताविशेषः । मञ्जीठ इति
 हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । विकसा २
 जिङ्गी ३ समङ्गा ४ कालमेधिका ५ मञ्जु-
 पर्णी ६ भङ्गीरी ७ भङ्गी ८ योजनवल्ली ९ ।
 इत्यमरः । २ । ४ । ६० ॥ कालमेधो १० काला
 ११ जिङ्गी १२ भङ्गीरी १३ भङ्गिका १४
 भङ्गिः १५ । इति शब्दरत्नावली ॥ हरिणी १६
 रक्ता १७ गौरी १८ योजनवल्लीका १९ वप्रा
 २० रोहिणी २१ चिचलता २२ चिन्ना २३
 चिन्नाङ्गी २४ जननी २५ विजया २६ मञ्जूषा
 २७ रक्तयष्टिका २८ चञ्चिणी २९ रागाङ्गा
 ३० कालभाङ्गिका ३१ अरुणा ३२ च्वरहन्ती
 ३३ कुन्ना ३४ नागकुमारिका ३५ भङ्गीरलतिका
 ३६ रागाङ्गी ३७ वल्लभूषणा ३८ । (पया-
 यान्तरं यथा,—
 "मञ्जिष्ठा विकसा जिङ्गी काला योजनपर्ण्याप ।